

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Елхово , 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, III -ТИ СЪСТАВ в публично заседание на деветнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мартина Ив. Кирова

при участието на секретаря Николина Д. Златева
като разгледа докладваното от Мартина Ив. Кирова Административно наказателно дело № 20202310200383 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **АХМ. ГЮН. АХМ.** от с.Брестовене, общ.Завет, обл.Разград, депозирана чрез пълномощника му – адв.В.В. от АК-Хасково, против **Наказателно постановление № 3438/2020г. от 07.12.2020г., издадено от Д.А.С. - И.Д. Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление при Агенция „Митници“, оправомощен съгласно Заповед №ЗАМ-265/32-58430 от 21.02.2020г. на Директора на Агенция „Митници“, с което на основание чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от Валутния закон /ВЗ/ му е наложено административно наказание – глоба в размер на 7 823.32 лева, представляваща 1/5 от стойността на недекларираните парични средства, за извършено административно нарушение по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ във вр.с чл.2 ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, за това, че на 25.10.2020г. около 14.40 часа, на Митнически пункт „Лесово“ от Република Турция за Република България, на трасе за обработка на входящи леки автомобили, не е декларирали с декларация за паричните средства по образец, утвърден от Министъра на финансите, пренасяната от нея валута в размер на 20 000 евро, с легова равностойност 39 116.60 лева, преизчислени към курс за митнически цели към 25.10.2020г. – 1 евро = 1.95583 лева.**

В жалбата си жалбоподателят е изложил съображенията си, с които атакува НП като незаконосъобразно, поради това, че е издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби. Жалбоподателят оспорва да е извършвал вмененото му адм.нарушение като сочи, че обжалваното НП не отразява в пълнота всички факти и обстоятелства, съотнесими към настоящото производство. Твърди се, че никой не го е поканил нито устно, нито писмено да декларира на митницата пренасяните от него вещи, въпреки, че такова задължение е вменено на митническите служители по силата на чл.4 ал.1

т.2 от Закона за държавния служител. Изтъква се, че още в хода на АНП е било нарушено правото му на защита, тъй като при съставянето и предявяването на АУАН не са били изпълнени изискванията на закона и извършеното предявяване е ненадлежно. В тази насока жалбоподателят сочи, че макар и да е български гражданин, не владее добре писмено езика и към момента на извършване на митническата проверка и при съставянето на акта, не му е била осигурена възможност да се запознае в детайли със съставения акт, въпреки направените възражения. В жалбата се твърди, че е безспорен факта, че валутата не е била укрита и не е била поставена в специално изготвен тайник, а се е намирала на достъпно място. Като довод, с който се атакува НП в жалбата е изложено, че жалбоподателят не е бил запознат с действащия митнически режим и задължението си да декларира носената валута пред митническите органи и то писмено с митническа декларация по образец, като в случая се сочи, че е ирелевантно е ноторно известното обстоятелство за наличието на поставени на видно място на процесния МП указателни табели с информация и разяснения относно подлежащите на деклариране валута, стоки и прагове за безмитен внос и износ, поради обстоятелството, че жалб.А. не владее в достатъчна степен писмено български език. Предвид на тези си съображения жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло атакуваното НП, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание за жалбоподателя, редовно призован, се явява процесуалният му представител – адв.В.В. от АК-Хасково, която заявява, че поддържа жалбата на същите основания и със същото искане. Ангажират се гласни доказателства в подкрепа на оспорената с жалбата фактология по извършване на адм.нарушение, която според жалбоподателя се разминава и не съответства на изложената в АУАН и в НП. В хода на устните прения адв.В. устно и с представени писмени бележки доразвива доводите си, с които атакува НП като незаконосъобразно и неправилно и желае отмяната му.

За административно-наказващият орган, издал НП - ТД Южна морска при Агенция „Митници“, в съдебно заседание се явява процесуалния му представител – юрисконсулт Гергана Русинова, ред.упълномощена, която изразява становище по оспорване на жалбата. Ангажират се доказателства в подкрепа на законосъобразността на проведеното административно-наказателно производство и за доказване на нарушението и авторството му. В пледоарията си по делото, процесуалният представител на административно-наказващият орган – юриск.Русинова, моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното от жалбоподателя НП като правилно и законосъобразно издадено. Твърди се, че в хода на делото е установена по безспорен начин, както фактическата обстановка по извършване на нарушението, така и авторството и вината на нарушителя, като жалбоподателят не е спазил редът за деклариране на пренасяните от него парични средства от 20 000.00 евро, представляващи количество над разрешеното за внос без писмено деклариране, поради което следва да понесе административно-наказателна отговорност за това си деяние.

РП-Ямбол-ТО-Елхово, редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът след преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства и като съобрази закона, прие за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на доказателстваната съвкупност по делото – приетите писмени доказателства, както и гласните такива - свидетелските показания на Г. Д. ХР. /на длъжност – „старши инспектор“ в ГД“МРР“ при Агенция Митници, отдел „Борба с наркотрафика Южна морска“, звено – Лесово, сектор „Борба с наркотрафика“ и актосъставител/ и И.А. Г. /на длъжност – „инспектор“ в ГД“МРР“ при Агенция Митници, отдел „Борба с наркотрафика Южна морска“, звено – Лесово, сектор „Борба с наркотрафика“ и свидетел по

констатиране на нарушението и съставянето на акта/, се установява, че на 25.10.2020г. около 14.40 часа на МП "Лесово", на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, от Република Турция за Република България, е пристигнал лек автомобил марка „Фолксваген“ модел „Пасат“ с регистрационен №Р 5545 АК, управляван от българския гражданин – разпитаният по делото като свидетел ГЮН. АХМ. УЗ., с един пътник – жалбоподателя АХМ. ГЮН. АХМ., български гражданин.

Според създадената инфраструктура и организация на МП "Лесово", на трасетата за влизане и излизане, има поставени указателни табели, на които на шест различни езици, в т.ч. на български и на турски език, са указани задълженията на лицата, преминаващи границата, да декларират носените от тях стоки или валута над определени размери. Същите се намират в зоната преди пристъпване на митническия контрол.

При пристигане на посоченото по-горе процесно МПС в зоната на митническия контрол, след като митническия инспектор – Г.Х., разпитан по делото като свидетел, установил по представените му лични документи, че пътуващите в автомобила с българска регистрация, водач и пътник, са български граждани, ги попитал на български език, дали имат стоки, валута или валутни ценности, подлежащи на деклариране пред митническите органи, на което и двете лица отговорили отрицателно. На св.Х. му направило впечатление, че пътуващите в автомобила нямали видимо багаж, поради което по метода „анализ на риска“, МПС-то било селектирано за митническа проверка. Св.Х. заедно с колегата си - свидетеля Г., който се намирал на съседното трасе, пристъпили на основание чл.16 ал.1 т.1 и т.9 от ЗМ към извършване на митническа проверка на автомобила, който бил отклонен от трасето, както и към проверка на личния багаж и лични прегледи на пътуващите в автомобила две лица. Преди пристъпването на проверката св.Х. отново поканил устно водача на автомобила – св.У. и пътника – жалбоподателя А., да декларират в случай, че носят стоки, валута или валутни ценности, подлежащи на деклариране пред митническите органи, но отново в присъствието на св.Г. получил отрицателен отговор.

В хода на извършения личен преглед на жалбоподателя А., двамата митнически служители установили в джоба на връхната му дреха и в личната му чантичка голямо количество валута – банкноти с номинал от 200 евро, която не е била декларирана. У водача – св.Г.У., за който се установи, че е баща на жалбоподателя, също била открита в джобовете на панталона му и в личната му чантичка пренасяна недедекларирана валута над 10 000.00 евро. За откритата у жалб.А. валута, същият заявил, че част от сумата е негова, а друга е взета назаем и е предназначена за закупуване на машина за пране на килими. В този смисъл са и депозиранияте от него саморъчно написани на български език и подписани обяснения, приложени на л.10 от АНП, в които същият е заявил, че сумата е била предназначена за закупуването на машина за пране и не е знаел, че следва да декларира пренасяните от него повече от 10 000 евро. Откритите у жалбоподателя банкноти били преброени и сканирани от двамата митнически служители в присъствието на А.А., при което се установило, че недедекларираната сума е - 100 банкноти от купюр 200 евро, общо в размер на 20 000.00 евро, които преизчислени в български лева са съответно – 39 116.60 лева, при курс за митнически цели към 25.10.2020г.

Извършването на митническата проверка било обективизирано със съставените от осъществилите я митнически служители – свидетелите Х. и Г. Протокол за извършена митническа проверка №Н 4391/код на МУ BG9931 от 25.10.2020г., приложен на л.7-9 от АНП и Протокол за личен преглед №59 от 25.10.2020г., подписани също и от жалбоподателя А.А., без възражения. Валутата била иззета с разписка за задържане № 0187781 от 25.10.2020г.

За така констатираното нарушение, на 25.10.2020г., св.Г.Х., в офиса на МП-Лесово,

съставил против АХМ. ГЮН. АХМ. в присъствието на разпитания по делото като свидетел митнически служител – И.Г. /свидетел по чл.40 ал.1 от ЗАНН - по констатиране на нарушението и по съставянето на акта/ и на самия жалбоподател, Акт за установяване на административно нарушение № 2247/25.10.2020г., за това, че на 25.10.2020г. около 14.40 часа, на Митнически пункт „Лесово“, на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“, е пристигнал лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Пасат“ с регистрационен №Р 5545 АК, на път от Република Турция за Република България, с което МПС А.А., като пътник не е изпълнил задължението си да декларира с валутна митническа декларация по образец, утвърден от Министъра на финансите, пренасяната от него валута в размер на 20 000 евро, както следва: 100 броя банкноти от по 200 евро - нарушение, квалифицирано от актосъставителя по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а, ал.1 от ВЗ, във вр. с чл. 2 ал.1 и чл.9 ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-1 от 01.02.2012г. на МФ за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ. Вещите, предмет на нарушението били задържани с разписка № 0187781 от 25.10.2020г., в която иззетите парични средства били описани по вид валута, брой банкноти и номинал.

Така съставеният акт е бил подписан от актосъставителя и посочения в него свидетел, след което е предявен на жалбоподателя А. при вписано от него отразяване «нямам» възражения, което обстоятелство е удостоверено с подписа му. Препис от акта е връчен на А.А. на същата дата – 25.10.2020г., което е удостоверено с подписа му върху самия акт, като му е било разяснено отразеното и в АУАН, че в 3-дневен срок от връчването на преписа от АУАН може да направи допълнителни писмени възражения по него.

Жалбоподателят не е направил възражения нито при съставянето на този АУАН, нито по-късно.

Въз основа на съставения АУАН и приложените към него писмени материали – Протокол за извършена митническа проверка №Н 4391/код на МУ BG9931 от 25.10.2020г., Протокол за личен преглед №59 от 25.10.2020г., писмени обяснения от нарушителя, разписка за задържане № 0187781 от 25.10.2020г., ксерокопие от документите на жалбоподателя – от международен паспорт, както и от свидетелство за регистрация на автомобила, е издадено атакуваното Наказателно постановление № 3438/2020г. от 07.12.2020г. от подписаният Д.А.С. – И.Д. Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление при Агенция „Митници“, оправомощен съгласно Заповед №ЗАМ-265/32-58430 от 21.02.2020г. на Директора на Агенция „Митници“, с което на основание чл.18 ал.2 във вр.с чл.11а ал.1 от Валутния закон на АХМ. ГЮН. АХМ., е наложено административно наказание – глоба в размер на 7 823.32 лева, представляваща 1/5 от стойността на недеklarираните парични средства, за извършено административно нарушение по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ във вр.с чл.2 ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, за това, че на 25.10.2020г. около 14.40 часа, на Митнически пункт „Лесово“ жалбоп.А.А. не е декларира с декларация за парични средства по образец пренасяната от него валута в размер на 20 000 евро, с легова равностойност 39 116.60 лева, преизчислени към курс за митнически цели към 25.10.2020г. – 1 евро = 1.95583 лева.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя чрез съпругата му на 10.12.2020г., видно от приложената към преписката разписка - известие за доставяне. Жалбата е депозирана пред административно-наказващия орган с вх.№32-373338 от 17.12.2020г.

Представените по делото заверени копия от Заповед №ЗАМ-265132-58430 от 21.02.2020г. на Директора на Агенция „Митници“ и Заповед №4202 от 04.12.2020г. на Зам.директора на Агенция „Митници“, доказва материалната компетентност на административно-наказващият орган – Д.А.С. – И.Д. Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление при Агенция „Митници“, да издава НП въз основа на съставените по чл.18 ал.2, 3 и ал.7 т.3 и 4 и по чл.18а ал.1 и ал.5 от ВЗ от оправомощените митнически служители актове за установяване на административни нарушения.

Така изложената фактическа обстановка, приета за установена от съда, кореспондира с възприетата от АНО и изложена в акта, респ. в НП. Същата, съдът изведе въз основа на съвкупен анализ на доказателствения материал, събран в хода на настоящото производство. Както писмените, така и гласните доказателства са относими към релевантните по делото факти и се кредитират изцяло за достоверни. Свидетелските показания на разпитаните по делото митнически служители – Г.Х. /актосъставител, извършил митническата проверка/ и И.Г. /свидетел по констатиране на нарушението и по съставяне на АУАН, участвал при извършването на митническата проверка/, са безпротиворечиви по отношение на относимите основни факти и обстоятелства във връзка с възприетите от всеки един от тях действия и поведение на жалбоподателя, като съдът съпоставяйки ги едни с други, както и анализирайки ги на плоскостта на приобщените писмени доказателства, ги приема за достоверни, обективни, логични и последователни, открояващи се с необходимата еднопосочност, безпротиворечивост и подчертана убедителност, кореспондиращи както помежду им, така и с останалия събран по делото доказателствен материал. Същите, възпроизвеждат непосредствените си впечатления за обстоятелствата при констатиране на нарушението, митническата проверка и осъществената комуникация между тях, нарушителя и водача на автомобила-св.У., поведението на жалбоподателя, както и относно изпълнената административна процедура, включително и предявяването на съставения АУАН. В подкрепа на тези гласни доказателства са и приобщените към доказателствената съвкупност по делото писмени доказателства, приложени към АНП, посочени и анализирани по-горе. Съдът не констатира каквото и да е съществено противоречие между показанията на двамата свидетели-митнически служители, а напротив – по недвусмислен начин същите кореспондират едни с други досежно изложената фактология, предшестваща и последваща откриването на процесните парични средства. Фактът, дали св.Г., за който се установи, че се е намирал на 4-5 метра от св.Х. в момента, когато процесният автомобил е спрял на трасето „Входящи леки автомобили и автобуси“ за извършване на митнически контрол, е чул разговора между пътуващите в автомобила и митн.служител Х., не навява на извод за противоречие между показанията на свидетелите – митнически служители, както се изтъква от адв.В. в писмените ѝ бележки, а още повече не изключва автоматично възможността служителя Х. да е попитал водача св.У. и жалбоподателя дали пренасят стоки, ценности или валута за деклариране. За несъществено се възприе и визираното от двамата митнически служители разминаване на соченото от тях място на съставяне на АУАН, след като по безспорен начин се установи релевантното обстоятелство – а именно, че актът е съставен в присъствието на св.Г. и на жалбоподателя.

Съдът не споделя и намира за неоснователно направеното за първи път от адв.В. едва в писмените ѝ бележки по съществото на спора, оспорване допустимостта на свидетелските показания на И.Г.. Такова възражение не е релевирано при допускането на този свидетел и при разпита му. Разпоредбата на чл. 118, ал. 1 и ал.2 от НПК, изтъквана като аргумент, да се приеме, че е недопустимо св.Г. като извършил личния преглед на жалбоподателя /некореспондиращо с отразеното в Протокола, приложен на л.11 от АНП,

според който същият е извършен от актосъставителя в присъствието на св.Г./, да бъде разпитван пред съда, визира процесуални качества (включително и произтичащи от извършваните действия по разследването и съдебни следствени действия), придобити по реда на НПК, каквито качества И.Г. не е придобивал. Качеството на св.Г. като „свидетел по съставянето на АУАН и по установяване на нарушението“, в т.ч. и участвал при извършването на личния преглед на жалбоподателя по реда на ЗМ, визиращ митническите проверки, се придобива по друг процесуален ред – този по ЗАНН, в друго по естеството и насочеността си производство, с качествено различни, от тези в производството по НПК, участници, субекти и страни и поради не може да се приеме, че процесуалното положение на св.Г., както и това на актосъставителя Х., е идентично с визираните в цитираната разпоредба от НПК категории лица.

Показанията на двамата свидетели – митнически служители, не бяха оборени от събраните по делото доказателства, а и самият жалбоподател не оспорва, че на посочените в АУАН и НП време и място е пренесъл 20 000 евро, за които не е подал надлежна декларация, като в собственоръчно написаните обяснения, дадени в момента на проверката на 25.10.2020г., е заявил, че е носел парите във връзка със закупуване на машини за осъществяване на бизнес, в каквато насока са и показанията на ангажирания от жалбоподателя свидетел – ГЮН. АХМ. УЗ. – баща на жалб.А., който като такъв и като другото лице – водач на процесното МПС у което при извършената митническа проверка на инкриминираната дата, време и място, са били открити също недекларирани парични средства в размер на 21 500 евро и срещу когото също е съставен АУАН, се явява заинтересован от изхода на делото свидетел. Предвид на тази заинтересованост, съдът прие за недостоверни и необективни показанията на св.У. в частта им, с които същият твърди, че проверяващите ги митнически служители не са ги попитали конкретно дали имат за деклариране валута или ценности, а са ги попитали единствено дали пренасят стока или цигари, на което отговорили отрицателно. В останалата част показанията на св.У. са относими към начина на извършване на митническата проверка и към констатациите на проверяващите, като изложената от този свидетел фактология кореспондира с установената въз основа на останалите гласни и писмени доказателства. За достоверно съдът възприе заявеното от свидетеля У. обстоятелство, че и преди инкриминираното деяние са пътували с жалбоподателя до Р.Турция.

От така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално **ДОПУСТИМА** като подадена в законоустановения седмодневен срок /видно от разписката за получен препис от наказателното постановление - на 10.12.2020г. и от датата на депозиране на жалбата пред административно-наказващият орган – 17.12.2020г./, от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване и пред надлежния съд – по местоизвършване на нарушението.

Съдът счита, че жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**, поради следните съображения:

Извършвайки служебна проверка за законосъобразност на атакуваното НП **от процесуалноправна страна**, съобразно правомощията си в настоящото производство, съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, които да са основание за отмяна на НП, **както и неправилно прилагане на приложимия материален закон**.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл.42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл.57 от ЗАНН.

Актът и НП са издадени от компетентни органи в рамките на правомощията им, съгласно чл.37, ал.1 от ЗАНН, вр.чл.21 от ВЗ и чл.47, ал.1, б."а", вр.ал.2 от ЗАНН, вр. чл.18 ал.13 от ВЗ. Съгласно чл.18, ал.13 от ВЗ в редакцията му към момента на деянието (Нова - ДВ, бр. 14 от 18.02.2020 г.) актовете за установяване на Актовете за установяване на административни нарушения по чл.18 ал. 2, 3 и ал. 7, т. 3 и 4 се съставят от митническите органи, а наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица. Материалната компетентност за актосъставителя -св.Г.Х. – на длъжност „старши инспектор“ в ГД"МРР" при Агенция Митници, отдел „Борба с наркотрафика Южна морска“, звено – Лесово, сектор „Борба с наркотрафика“ произтича от цитирания чл.18 ал.13 от ВЗ, а на издадения атакуваното НП - Д.А.С. – И.Д. Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление при Агенция „Митници“, произтича и от приобщените по делото Заповед №ЗАМ-265132-58430 от 21.02.2020г. на Директора на Агенция „Митници“ и Заповед №4202 от 04.12.2020г. на Зам.директора на Агенция „Митници“.

Съдът не споделя направеното с жалбата възражение, че в случая липсва обезпечено право на жалбоподателя за активно участие в административно-наказателното производство. В потвърждение на това са показанията на разпитаните по делото свидетели – Х., Г. и Г.У., от които се установява, че при пристигането на МП–Лесово комуникацията между митническите служители от една страна, а от друга страна - жалбоподателя като пътник и св.У. като водач на на процесния автомобил, е била осъществявана на български език, предвид на установения от проверяващите факт, че проверяваните лица са български граждани. На зададения на пътуващите в автомобила лица, въпрос от св.Х. след като същият се уверил от представените му документи за самоличност, че жалбоподателят и св.У. са български граждани, дали имат нещо за деклариране на български език, двете лица от автомобила, са отговорили отрицателно на български език. За неоснователен се прецени доводът за допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с предявяването на АУАН /чл.43, ал.1 ЗАНН/, поради невладението в достатъчна степен писмено на български език от страна на жалбоподателя при извършване на митническата проверка и при неговото предявяване, в резултат на което последното не е надлежно извършено, доколкото съдържанието на акта не било разяснено в достатъчна степен на жалбоподателя А.. Фактът, че жалбоподателят е български гражданин от турски етнически произход, не вмения задължение на актосъставителя да изследва в каква степен същият владее говоримо и писмено български език, още повече, че не се установи същият да е заявявал на проверяващите го митнически служители, че не може да чете или пише на български език. Както в ЗАНН, така и в НПК към които разпоредби препраща чл.84 от ЗАНН, не е предвидено изискване актосъставителят, респ.разследващият орган, да изследва това обстоятелство при положение, че такива данни не са му били съобщени и не са му станали известни. Тъй като лицето, срещу което е съставен АУАН – А.А. е български гражданин, актосъставителят го е запознал със съставеният в негово присъствие на български език АУАН. Или административно-наказателното обвинение е било разяснено от служител на МП-Лесово на български език, който А.А. като български гражданин е разбирал, като нарушителят не е възразил в тази фаза на административно-наказателното производство, че правото му на защита е нарушено, тъй като не владее в достатъчна степен писмено български език и не е разбрал защо е санкциониран. Прави впечатление, че това обстоятелство се изтъква за първи път едва пред съда, в хода на настоящото производство и същото не бе установено с каквито и да е доказателства. Напротив от показанията на бащата на жалбоподателя – св.У. се установи, че синът му А.А. може да чете и пише на български език, в подкрепа на което са и изложените от А. в хода на митническата проверка писмени обяснения, за които св.У. при извършеното предявяване потвърди, че са на сина му. А.А. е подписал АУАН с изрично отразяване, че няма възражения и е получил препис от същия,

което обстоятелство е удостоверено по надлежния ред с неговия подпис. Интерпретирани в съвкупност свидетелските показания и писмените доказателствени средства, обосновават безспорен извод, че действията по съставяне на АУАН са обяснени на жалбоподателя, на същия е разяснено и съдържанието на акта – на родния му български език и по начин достатъчен, за да гарантира правата му. С това е удовлетворено законодателното изискване за предявяване на акта, следователно налице е валидно и редовно предявяване. С оглед на така изложеното съдът намира, че не са налице основания да се приеме, че е било нарушено правото на защита на жалбоподателя, поради което не се приема за основателно направеното от процесуалния представител на А.А. възражение в тази насока, а именно, че той не е разбрал поради това, че не владее в достатъчна степен български език, какво адм.деяние му е вменено. Предвид на това съдът приема, че в настоящият случай по никакъв начин не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, което право той е реализирал в пълен обем, включително и чрез жалба до съда.

Съдът прие, че са спазени всички изисквания и правила от съставянето на акта до приключването на административно-наказателната процедура с издаването на атакуваното Н П . Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административно-наказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя А.А. и да са основания за незаконосъобразност и отмяна на атакуваното НП. В случая в обстоятелствената част на приложения към АНП акт за установяване на административно нарушение, се съдържа описание на действията на митническите органи по повод на митническата проверка, извършена на 25.10.2020г. и резултатът от същата - открит и в джоба на връхната дреха на жалбоподателя и в личната му мъжка чанта, недекларирана валута на обща стойност 20 000 евро, включваща: - 100 броя банкноти в купюри по 200 евро, които парични средства са били надлежно описани по вид, количество и купюри в АУАН след надлежно преброяване. Посочено е, че жалбоподателя А.А. е осъществил състава на валутно нарушение по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ, като изрично са цитирани и нормите на чл.2 ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ и чл.10а ал.3 от ВЗ, които са относими към изпълнителното деяние “пренасяне на недекларирани пред митническите органи парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната или от трета страна”. Изнесените по този начин в АУАН факти, задоволяват законното изискване за пълно, точно и ясно описание на нарушението. В случая освен изчерпателното и подробно изложение, направено от актосъставителя в АУАН, в който се съдържа и хронология на събитията, въз основа на които е било констатирано процесното нарушение, към съставения акт са приложени и писмени материали, които представляват неразделна част от същия – Протокол за извършена митническа проверка №Н 4391/код на МУ BG9931 от 25.10.2020г., протокол за личен преглед №59 от 25.10.2020г., писмени обяснения от нарушителя, разписка за задържане № 0187781 от 25.10.2020г., ксерокопии от документите на жалбоподателя – от международен паспорт, както и от свидетелство за регистрация на автомобила.

В следващата фаза на административно-наказателното производство – при издаването на НП, съдът също не констатира нередовности. При издаването на НП административно-наказващият орган съобразно изискванията на възведената под нормата на чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ във вр.с чл.2 ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ, правна квалификация на вменено то на жалбоподателя адм.нарушение, надлежно в обстоятелствената част на атакуваното НП след проследяване на изложената от актосъставителя в АУАН хронология

на действията, предприети от страна на митническите служители по констатиране на процесното нарушение, обективирани в приложените към АУАН писмени документи, и на приложимите норми на националното законодателство, е възпроизвел по прецизен начин текстовото описание на адм.деяние съобразно обективните признаци на нарушените в съвкупност норми, като съобразно изискването на чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН за пълно, ясно и точно описание на нарушението и релевантните обстоятелства, е посочил датата, мястото на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават.

Налице е и единство между съставомерните признаци на инкриминираното адм.нарушение, възведени както от актосъставителя, така и от АНО, като последният си е позволил пространствено и задълбочено да изложи както действията на митническите служители, така и да коментира документите, обективиращи констатираното при извършените проверки – митническа проверка и личен преглед, както и да формулира въз основа на възприетата фактология мотиви и извод за осъщественото от А.А. нарушение, прецизирайки текстово изпълнителното деяние като пренасяне на 25.10.2020г. при влизане от трета страна – Р Турция в Р България, на чуждестранна валута в размер на 20 000 евро, които преизчислени в български лева по курса за митнически цели към 25.10.2020г., се равняват на 39 116.60 лева, без да е изпълнил задължението си за писменото ѝ деклариране по установения ред пред митническите органи, подавайки валутна митническа декларация по образец.

Досежно материалноправната законосъобразност, настоящият съдебен състав прецени процесното НП за издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.11а, ал.1 от ВЗ в редакцията ѝ както към момента на деянието, така и към настоящия момент, пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи. Редът, по който следва да стане това, е регламентиран в чл.9 на Наредба № Н-1 от 01.02.2012г. за пренасяне през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митнически регистри по чл. 10а от ВЗ, в който е предвидено, че лицата задължително попълват и представят пред митническите органи валутна митническа декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, в случаите на чл. 2, ал. 1 – при пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна.

От показанията на разпитаните свидетели Х. и Г. /очевидци на нарушението/, които съдът цени с доверие, тъй като кореспондират с приобщените писмени доказателства, може да се направи обоснован и категоричен извод, че жалбоподателят е нарушил действащия валутен режим, като на посочената в АУАН и НП дата – 25.10.2020г. около 14.40 часа е пренесъл при влизане от трета страна - Р Турция в Р България, т.е. на влизане в Общността, чуждестранна валута в наличност в размер на 20 000 евро, които преизчислени в български лева по курса за митнически цели към 25.10.2020г., се равняват на 39 116.60 лева, без да е изпълнил задължението си за писменото ѝ деклариране по установения ред пред митническите органи, подавайки валутна митническа декларация по образец. С оглед на това съдът намира, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си, вменено му с нормата на чл. 11а, ал. 1 от ВЗ, поради което и правилно административно-наказващия орган е ангажирал административно - наказателната му отговорност. В случая, с бездействието си

А.А. е нарушил посочените разпоредби.

Горното е в съответствие с чл.3 от Регламент № 1889/2005 г. на ЕП, според който всяко физическо лице, което влиза /каквото е процесният случай/ или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10 000 EUR или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с настоящия регламент.

Съдът прие за неоснователно възражението на жалбоподателя, с което се атакува НП, визирано в писмените бележки на адв.В., че двамата митнически служители – свидетелите Х. и Г. не са спазили вменените им от закона задължения, като преди започване на проверката не са запитали пътуващите в процесното МПС дали пренасят за деклариране стоки, валута или ценности. В тази насока следва да се отбележи, че митническите служители нямат задължението да запознават и разясняват на преминаващите през ГКПП-Лесово лица за необходимостта да декларират подлежащите на деклариране стоки, валута и ценности, които пренасят, а още повече да им предоставят съответната декларация за попълване, след като самото лице каквото е и процесният случай не е обявило пренасяното от него, подлежащо на деклариране. В тази връзка от показанията на разпитаните митнически служители бе установено, че митническите изисквания към пристигащите и заминаващите пътници на граничния пункт са обявени по подходящ начин, на видно място и то непосредствено преди пристъпване към митническия контрол, на шест езика /в т.ч. на родния на жалбоподателя български език и на турски език с оглед на етническата му принадлежност/, така че да се предотврати възможността да бъдат пропуснати. Преценката на доказателствения материал, налага обоснования и кореспондиращ на данните в делото извод, че жалбоподателят е нямал въобще намерение да декларира пренасяната от него валута, а митническите служители са изпълнили перфектно вменените им задължения. Ето защо съдът намира, че въпреки разбираемите усилия на жалбоподателя да констатира съществени процесуални нарушения при издаване на процесното НП и при съставяне на АУАН, както и да игнорира част от доказателствения материал, то се налага единствения и възможен обоснован извод за правилно ангажирана административно-наказателна отговорност на жалб.А..

Съдът приема, че извършеното нарушение не представлява престъпление по смисъла на НК.

В контекста на изложеното, вмененото на жалбоподателя А.А., гражданин на Р България, адм.деяние се явява съставомерно и от субективна страна, тъй като се установи, че същото е извършено виновно, при пряк умисъл. Същият е имал яснота каква по вид и количество валута се намира у него – държана в джоба на връхната му дреха и в личната му мъжка чантичка. В тази насока е именно обстоятелството, че въпросната чуждестранна валута е била открита в хода на извършения от митническите служители физически преглед на жалбоподателя. При съзнаване на задълженията си във връзка с митническия режим, включително и задължението за деклариране на жалбоподателя, както и признатия от баща му Г.У., разпитан като свидетел, факт, че не за първи път двамата със сина си преминават границата с Р.Турция, на А.А. са му били известни и допустимите норми за пренос на валута, или ако не са му били известни, следвало е да ги знае, в който случай незнанието не изключва виновността. Установи се, че като пътник в процесния автомобил жалбоподателят, както и водача на МПС-то, при преминаването им през ГКПП- Лесово, са били запитани изрично за налични пари, стоки и ценности за деклариране от митническия служител Х. и то

на два пъти, въпреки наличните указателни табели, разясняващи допустимите норми за пренос на стоки, ценности и валута и задължението за деклариране, предшестващи извършения митнически контрол от служителите на МП-Лесово, но въпреки това А.А. не е декларирал намиращите се у него 20 000 евро. Следователно жалбоподателят е действал виновно, доколкото е бил длъжен и е могъл да разбере действащото законодателство във връзка с пренасянето на парични средства в размер на повече от 10 000 евро или тяхната равностойност в левове или друга валута от трета страна, каквато се явява Турция, което подлежи на деклариране пред съответните митническите органи. В контекста на изложеното, съдът приема, че вмененото на жалб.А. деяние се явява извършено виновно, при пряк умисъл, тъй като същият е имал яснота каква по вид и количество чуждестранна валута се намира в джоба на връхната му дреха и в личната му чанта, като без значение за съставомерността на адм.деяние е за каква нужда е била пренасяна чуждестранната валута, както и какъв е произхода на паричните средства и чия собственост са същите. Изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение е пренасяне на недеklarирана валута през границата на страната ни, каквото действие по несъмнен начин се установи, че А.А. е осъществил.

Анализът на доказателствения материал води до извода, че А.А. е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение, поради което правилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Действащата към момента на извършване на нарушението и към настоящия момент редакция на санкционната норма на чл.18, ал.2 от ВЗ предвижда, че който извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 11а, ал. 1, 2 или 3 или по чл. 14а, ал. 1, или на нормативните актове по тяхното прилагане, се наказва с глоба за физически лица или с имуществена санкция за юридически лица и еднолични търговци в размер една пета от стойността на недеklarираните парични средства или благородни метали и скъпоценни камъни и изделия със и от тях, ако деянието не съставлява престъпление. С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя А.А. е била наложена глоба в минимален размер от 7 823.32 лева, представляваща 1/5 от стойността на недеklarираните парични средства /20 000 евро с легова равностойност 39 116.60 лева, преизчислени към курс за митнически цели към 25.10.2020г.: 1 евро=1.95583 лв./, което според съда съответства на тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване, както и смекчаващите отговорността обстоятелства. Така наложеното с обжалваното НП наказание, съдът намира и за целесъобразно по смисъла на предвидените в чл.12 от ЗАНН цели на административното наказание - да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. _

Ирелевантни за съставомерността и наказуемостта на инкриминираното адм.деяние по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ са съжденията на процесуалният представител, изложени в писмените му бележки по делото, че валутата не е била укрита. Укриването е съставомерно обстоятелство в случай, че се касае за нарушение по чл.18 ал.3 от ВЗ, каквото не е вмененото на жалб.А. с атакуваното НП.

В конкретната хипотеза не са налице предпоставки за приложимост на чл.28 от ЗАНН, както правилно е преценил АНО, произнасяйки се в рамките на правомощията си в издаденото НП, тъй като не се касае за маловажен случай на адм.нарушение. Поначало

обществената опасност на нарушения по чл.11а ал.1 от ВЗ е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към Държавата при осъществяване на финансовата ѝ дейност и дисциплина. Именно поради това и нормативно определените минимума на административни наказания за този вид адм.деяния са във висок размер. Независимо, че от нарушението на А.А. не са настъпили вредни последици, както и че обществената опасност на дееца е ниска, предвид на това, че се касае за първо нарушение от този вид, то с оглед на формалния характер на състава на отговорността по чл.11а ал.1 от ВЗ и предвид на това, че процесното деяние не се отличава от останалите нарушения от своя вид, то не би могло да се приеме, че обществената му опасност е явно незначителна в контекста на легалната дефиниция на маловажния случай по чл. 93, т. 9 от НК. С оглед на изложеното настоящият състав приема, че не са налице основанията за прилагане на чл.28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно - наказателна отговорност. По посочените съображения наказващият орган като не е приложил чл.28 от ЗАНН, не е нарушил закона.

По гореизложените съображения съдът намира, че **обжалваното НП следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно издадено.**

При този изход на делото, разноски по настоящото производство съгласно възведеното в разпоредбата на чл.63 ал.3 от ЗАНН, следва да се присъдят в полза на АНО, но в случая такова искане не е заявено изрично от страна на процесуалния му представител – юриск.Русинова, поради което и съдът не дължи произнасяне.

Предвид резултата от делото и на основание чл. 189, ал.3 от НПК, вр. с чл. 84 от ЗАНН, жалбоподателят А.А. следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Елхово сумата от 28.81 лева, представляваща направените по делото пътни разноски за явяване на свидетел /в този смисъл ТР № 3/08.04.1985г. ОСНК на ВС/.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, **Елховският районен съд**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **законосъобразно и правилно Наказателно постановление № 3438/2020г. от 07.12.2020г., издадено от Д.А.С. - И.Д. Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Южна морска“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Централно митническо управление при Агенция „Митници“, оправомощен съгласно Заповед №ЗАМ-265/32-58430 от 21.02.2020г. на Директора на Агенция „Митници“, с което на АХМ. ГЮН. АХМ., гражданин на Република България, с ЕГН *****, с постоянен адрес – с.Брестовене, общ.Завет, обл.Разград, ул.***, с посочен съдебен адрес за призоваване и връчване на съобщения – гр.Свиленград, ул.***, чрез пълномощника - адв.В.С. В. от АК-Хасково, на основание чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от Валутния закон му е наложено административно наказание – **глоба в размер на 7 823.32 лева**, представляваща 1/5 от стойността на недекларираните парични средства, за извършено административно нарушение по чл.18 ал.2 вр.с чл.11а ал.1 от ВЗ във вр.с чл.2 ал.1 и чл.9 от Наредба №Н-1 от 01.02.2012г. за износа и вноса на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и за водене на митническите регистри по чл.10а от ВЗ.**

ОСЪЖДА на основание чл.189, ал.3 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН **жалбоподателя АХМ. ГЮН. АХМ., гражданин на Република България, с ЕГН *******, с посочени

по-горе данни с постоянен адрес – с.Брестовене, общ.Завет, обл.Разград, ул.***, с посочен съдебен адрес за призоваване и връчване на съобщения – гр.Свиленград, ул.***, чрез пълномощника - адв.В.С. В. от АК-Хасково, **ДА ЗАПЛАТИ** в приход на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Елхово направените по делото разноси в размер на 28.81 лева /двадесет и осем лева и осемдесет и една стотинки/, както и 5.00 /пет/ лева държавна такса при служебно издаване на изпълнителен лист, вносами също по сметка на ЕРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на **касационно обжалване** пред Административен съд-Ямбол чрез Елховски районен съд по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните,че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____